

Oefening baart kunst

R. Baljon *

Eind januari schreef ik dit voorwoord. Het WCS Congres is alweer twee maanden achter de rug. Ik was afgelopen week weer terug in de Jaarbeurs voor het afsluitend congres in het kader van de e-healthweek 2018. Na zoveel wondcongressen is het altijd weer een beetje thuiskomen daar. Want het was natuurlijk weer een fantastisch congres en ik heb er enorm van genoten, ook al was het maar één dag. Een bekende journalist in de zorg die er ook was, sprak zijn bewondering uit, hoe we dat toch telkens weer voor elkaar krijgen; meer dan 1.600 deelnemers, vijftig exposanten, noem maar op. 'Ach, oefening baart kunst' vertelde ik hem 'en we werken met een heel goed team. Dan kan je bergen verzetten'.

Oefening baart kunst dus. Dat is ook de eindconclusie van het hoofdartikel van deze editie van WCS Nieuws. Het onderscheid maken tussen decubitus en incontinentiegeassocieerde dermatitis is nog een hele klus voor professionals. Scholing en training vragen continu aandacht om dit onderscheid te kunnen maken. De GLOBIAD-classificatie kan daarin een goed hulpmiddel zijn, maar het blijft ingewikkeld.

Wat hebben we toch een ingewikkeld beroep. We worden overspoeld met richtlijnen, er komen nieuwe classificaties bij, de kosten moeten beperkt worden, de vacatures nemen alleen maar toe en daarmee de werkdruk, de externe verantwoording blijft onverminderd doorgaan, inclusief die vermaledijde registratielast. Waar ligt de oplossing?

In de e-healthweek werd ik ondergedompeld in allerlei digitale oplossingen. In die week organiseerden vele organisaties hun eigen evenement, werden vele initiatieven getoond en via de social media gepost. Daartussen zitten geweldige ideeën en oplossingen, maar hoe komen we van lokale initiatieven tot landelijke opschaling? Dat is geen sinecure. Gelukkig heeft de NPCF het initiatief genomen tot de zogenaamde 'vliegwielen coalitie'. Een bonte verzameling partijen die met elkaar die opschaling gaat bewerkstelligen. Ik hoop wel dat die opschaling gepaard gaat met een totale transitie van de zorg. Dus niet oplossen binnen de huidige silo's, maar echt gaan veranderen. Veranderen naar netwerkgezondheidszorg, niet meer vanzelfsprekend zorg blijven leveren binnen het huidige systeem, maar rond de kwetsbare burger met een zorgvraag een gecombineerd systeem ontwikkelen van gepersonaliseerde zorg, fysiek en op afstand, ondersteund met digitale devices.

Laten we daarin volop landelijk gaan oefenen, want dan baren we kunst.

* René Baljon, voorzitter WCS Kenniscentrum Wondzorg